

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA LUBELSKIEGO

Lublin, dnia 22 grudnia 2017 r.

Poz. 5553

WOJEWODA LUBELSKI

ROZSTRZYGNĘCIE NADZORCZE NR PN- II.4131.449.2017 WOJEWODY LUBELSKIEGO

z dnia 21 grudnia 2017 r.

stwierdzające nieważność uchwały Nr XLII/240/2017 Rady Gminy Sitno z dnia 27 listopada 2017r. w sprawie uchwalenia zmian miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Sitno, w części obejmującej § 2 ust. 3 uchwały w zakresie, w jakim nadaje nowe brzmienie § 12 ust. 1 pkt 1 i 2 uchwały zmienianej w § 1 uchwały, oraz § 2 ust. 4 uchwały w zakresie, w jakim nadaje nowe brzmienie § 13 ust. 1 pkt 1 i 2 uchwały zmienianej w § 1 uchwały.

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2017 r., poz. 1875)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XLII/240/2017 Rady Gminy Sitno z dnia 27 listopada 2017r. w sprawie uchwalenia zmian miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Sitno, w części obejmującej §2 ust. 3 uchwały w zakresie, w jakim nadaje nowe brzmienie § 12 ust. 1 pkt 1 i 2 uchwały zmienianej w § 1 uchwały, oraz § 2 ust. 4 uchwały w zakresie, w jakim nadaje nowe brzmienie §13 ust. 1 pkt 1 i 2 uchwały zmienianej w § 1 uchwały.

Uzasadnienie

Uchwała została doręczona organowi nadzoru w dniu 24 listopada 2017r.

Przedmiotową uchwałą Rada Gminy Sitno uchwaliła zmianę miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Sitno

W myśl art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1073), plan miejscowy uchwała rada gminy, po stwierdzeniu, że nie narusza on ustaleń studium, rozstrzygając jednocześnie o sposobie rozpatrzenia uwag do projektu planu oraz sposobie realizacji, zapisanych w planie, inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, które należą do zadań własnych gminy, oraz zasadach ich finansowania, zgodnie z przepisami o finansach publicznych. Część tekstowa planu stanowi treść uchwały, część graficzna oraz wymagane rozstrzygnięcia stanowią załączniki do uchwały.

W myśl art. 27 ustawy, zmiana studium lub planu miejscowego następuje w takim trybie, w jakim są one uchwalane.

Zgodnie z art. 28 tej ustawy, istotne naruszenie zasad sporządzania studium lub planu miejscowego, istotne naruszenie trybu ich sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub części.

Pojęcie „zasady sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego” interpretowane jest jako wartości i merytoryczne wymogi kształtowania polityki przestrzennej przez uprawnione organy. Zasady sporządzania aktu planistycznego dotyczą problematyki merytorycznej, a więc zawartości aktu planistycznego (część tekstowa i graficzna), zawartych w nim ustaleń, a także standardów dokumentacji planistycznej (por. wyroki NSA z dnia 11 września 2008 r. sygn. akt II OSK 215/08; z dnia 25 maja 2009 r. sygn. akt II OSK 1778/08 publik. [w:] CBOSA).

W ocenie organu nadzoru uchwała Nr XLII/240/2017 została podjęta z istotnym naruszeniem zasad sporządzania planu miejscowego.

W § 1 uchwały Rada Gminy Sitno wskazała, iż uchwała się zmianę miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Sitno przyjętego uchwałą Nr XLV/215/2002 Rady Gminy Sitno z dnia 24 września 2002 r. Dz. Urz. Wojew. Lubel. z 2002 r., Nr 129, poz. 2719).

W § 2 ust. 3 przedmiotowej uchwały Rada Gminy nadała nowe brzmienie § 12 ust. 1 pkt 1 i 2 uchwały zmienianej w następującym brzmieniu:

„1. *W zasadzie kształtowania ladu przestrzennego dla terenów mieszkaniowych ustala się:*

1) *Zasady lokalizowania ogrodzeń:*

- a) *Możliwość sytuowania ogrodzeń w liniach rozgraniczających dróg ustalonych w planie zgodnie z obowiązującymi warunkami technicznymi.*
- b) *Dopuszcza się zachowanie i modernizację ogrodzeń istniejących.*

2) *Ustalenia dotyczące nośników reklamowych:*

- a) *Poprzez nośnik reklamowy należy rozumieć grafikę umieszczaną na materialnym podłożu lub formę przestrzenną niosącą przekaz informacyjno – reklamowy, taką jak: billboard, banner, tablica, gablota, szyld reklamowy, słup ogłoszeniowo – reklamowy, maszt. Nośnikiem reklamowym nie jest element gminnego lub parafialnego systemu informacji przestrzennej, a także znak drogowy.*
- b) *Dopuszcza się lokalizowanie nośników reklamowych o łącznej powierzchni reklamowej nie większej niż 7 m² na jeden nośnik reklamowy pod warunkiem, że nie będą one powodować uciążliwości dla otoczenia.*
- c) *Zakazuje się podświetlania nośników reklamowych w sposób mogący powodować uciążliwości i oślepienie kierujących poruszających się po drogach publicznych”.*

W § 2 ust. 4 przedmiotowej uchwały wprowadzono analogiczne postanowienia do §13 ust. 1 pkt 1 i 2 uchwały zmienianej.

Należy zauważyć, że w dniu 11 września 2015 r. weszła w życie ustawa z dnia 24 kwietnia 2015 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze wzmocnieniem narzędzi ochrony krajobrazu (Dz. U. z 2015 r., poz. 774, ze zm. – zwana dalej: ustawą krajobrazową).

Przepisami art. 7 pkt 3 lit. b ustawy krajobrazowej uchylono w art. 15 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym ust. 3 pkt 9, który dopuszczał określanie w planie miejscowym, w zależności od potrzeb, zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, ich gabarytów, standardów jakościowych oraz rodzajów materiałów budowlanych, z jakich mogą być wykonane.

Jednocześnie w art. 12 ust. 3 ustawy krajobrazowej, ustawodawca zastrzegł, że do projektów miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, w stosunku do których podjęto uchwałę o przystąpieniu do sporządzenia lub zmiany planu, nieuchwalonych przez radę gminy do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

W niniejszej sprawie, uchwała Nr XXIX/157/2016 o przystąpieniu do sporządzenia zmian miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Sitno została podjęta w dniu 2 grudnia 2016 r.. Rozpoczęcie procedury planistycznej miało zatem miejsce po wejściu w życie ustawy krajobrazowej.

Wobec powyższego, uchwalając zmianę miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego przyjętego uchwałą Nr XLII/240/2017, Rada Gminy Sitno zobowiązana była stosować przepisy ustawy

o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym zmienione przepisami ustawy krajobrazowej. Znowelizowane przepisy ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym nie przewidują natomiast możliwości regulowania w planie zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, ich gabarytów, standardów jakościowych oraz rodzajów materiałów budowlanych, z jakich mogą być wykonane.

Tymczasem w cytowanym powyżej fragmencie § 2 ust. 3 i ust. 4 uchwały zmieniającej, Rada Gminy zawarła zasady dotyczące sytuowania reklam oraz ogrodzeń.

Powyższe stanowi w świetle wyżej przytoczonych przepisów nie tylko istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego ale także istotnie narusza przepisy art. 37a – 37e ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym regulujące szczegółowo procedurę podejmowania uchwały w sprawie zasady i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, ich gabaryty, standardy jakościowe oraz rodzaje materiałów budowlanych, z jakich mogą być wykonane.

W tym miejscu należy zauważyć, że ustawą krajobrazową wprowadzono do ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym przepisy art. 37a i następnne, dające radzie gminy instrument w postaci tzw. „uchwały krajobrazowej”, stanowiącej akt prawa miejscowego, poprzez którą organ gminy może określić na terenie gminy zasady i warunki sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, ich gabaryty, standardy jakościowe oraz rodzaje materiałów budowlanych, z jakich mogą być wykonane.

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego nie jest zatem aktem prawa właściwym do czynienia tego rodzaju rozstrzygnięć.

Zarówno wykładnia językowa, jak i systemowa wskazują jednoznacznie, że uchwała, o której mowa w tym przepisie, to uchwała inna niż miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego. Należy bowiem zauważyć - po pierwsze - że wtedy, gdy określona materia ma zostać uregulowana w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, ustawa posługuje się pojęciem planu miejscowego, a nie pojęciem uchwały, zaś - po drugie - art. 37a został (w ramach systematyki ustawy) dodany po przepisach odnoszących się do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Co się wydaje natomiast kluczowe dla oceny odrębnego charakteru omawianych aktów – to fakt, iż ustawodawca przewidziała dwie – niezależne od siebie i całkowicie odmienne procedury zmierzające do uchwalenia obu uchwał. Zasady i warunki sytuowania obiektów małej architektury, tablic i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń mogą zostać ustanowione wyłącznie w oparciu o procedurę regulowaną w art. 37a-37e ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Reasumując, w ocenie organu nadzoru na uregulowanie w przedmiotowym planie zagospodarowania przestrzennego zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, w sytuacji, gdy zasady te muszą być regulowane odrębną uchwałą, stanowi naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, o którym mowa w art. 28 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

W tym stanie rzeczy, stwierdzenie nieważności uchwały Nr XLII/240/2017, we wskazanym zakresie, jest uzasadnione.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie, złożona za moim pośrednictwem, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

WOJEWODA LUBELSKI

Przemysław Czarnek

Otrzymują:

- 1) Przewodniczący Rady Gminy Sitno
- 2) Wójt Gminy Sitno